

Traian Dănceanu (Nichifor Stepanovici) trebuie menționat pentru modalitatea cu care-și dezvoltă totdeauna premisele comice ale personajului, executând variații pe o singură temă, cuceritoare însă prin spontaneitatea lor. Regia a avut grijă să-i ferească pe cei doi tineri eroi — Lera și Fadei — de implicații lirice abuzive și i-a circumscris surisului general. Maria Georgescu, cochetând mai mult cu ea însăși decât cu personajul, și Sergiu Demetriadi au realizat un cuplu necesar piesei și atmosferei. Luiza Derderian a căpătat o tehnică perfectă a travestiului.

Decorurile Sandei Musatescu — o secțiune transversală în apartament — au reușit totuși să nu dea impresia de ceva deja văzut, prin linia generală de șarjă pe care au căpătat-o, prin contrastele comice și lirice ale desenului său, prin folosirea elementului stilizat în caracterizarea generală și a elementelor realiste în sublinierea atmosferei.

Teatrul din Giulești ne-a oferit un spectacol la care se rîde din plin, o comedie pe care regizorul și interpreții au luat-o în... serios.

## UN EXEMPLU DE ARTĂ A ARENEI

Turneul Circului Mare din Budapesta la București

Un program de circ = un spectacol. Echivalența aceasta a fost împlinită cu mult brio artistic de ansamblul circului din Budapesta.

Un spectacol presupune unitate de concepție, ritm, fantezie, culoare — și toate aceste atribute le au artiștii maghiari din arenă.

Spectacolul budapestan a găsit în persoana lui Feldman László un regizor care a îmbinat cu multă finețe și umor, numerele din program. E uimitor, dar, și în echilibristica pe scară, și în cavalcada călăreților, există un punct de vedere regizoral, „cimentul“ care unește ansamblurile edificiului. Din două lăzi de lemn, se urcă „la vedere“ decorul — două capiteluri ionice din... ață — fundalul fix al spectacolului, tremurînd aerian la fiecare număr. Două prezentatoare grațioase au adus și ele, prin simpla enunțare a numărului din program, o contribuție prețioasă la tensiunea reprezentației. Modalitatea mereu nouă de a prezenta a înlocuit banalul „va urma“, cu un șal, un evantai, o pălărie bolero, pe care se află încrustat numărul din program. Programul? Excelent, iar fiecare interpret, un artist complex. „Numărul“ nu se execută sec, ci după o scurtă uvertură „actoricească“; un acrobat, înainte de evoluțiile sale, cîntă la microfon, justificîndu-și apoi evoluțiile muzicale, aeriene etc... Aplauzele fiecărui număr i-au revenit în bună parte, și pe drept, lui Feldman László.

Ce am putea evidenția în mod special din acest spectacol?

Greu de stabilit. Ne-am fixa totuși preferința asupra „jocului pălărilor“ — o satiră la adresa... legilor echilibrului, pe care micuțul acrobat Gazdag Géza le ia în deridere, spre stupefacția noastră. În egală măsură, „păpușa de cauciuc“ (duo Bodnár), un grotesc număr de coregrafie acrobatică (excepționala plastică a „păpușii“ vădînd un studiu îndelung, evoluțiile acrobatică (duo Délibáb), sau dresura de lei (Szgedi), efectuată cu un firesc uimitor (leii nu se agită, nici nu răcnesc; dresorul doar — parcă un bunic sfătos — se joacă, surizînd, cu „regele animalelor“, într-o bună dispoziție generală).

E prezentă o grijă stabilă pentru plastica momentului din arenă: 4 Nanasi au o grație statuară în exercițiile pe biciclete, iar cei 6 Piccard „danseză“ pe cai cu o siguranță uimitoare.

... Ei bine, și comicii (Stefi și Boros) au avut haz; clovnadele lor groase și violente au fost totuși „de gen“, nu cuplete de estradă, ci bufonade de circ, așa cum cere tradiția acestui spectacol milenar. Orchestra a cîntat decent și, mai ales, nu zgomotos.

Să recapitulăm: regia artistică foarte bună, numerele înscenate în cadrul unui scenariu, artiști cu o tehnică desăvîrșită și chiar comici hazlii.

Sugerăm Circului nostru de Stat să-și însușească acest prețios schimb de experiență... Mai ales, la capitolele regie și comici...

Al. P.